Berenguer Ballester: ?No serà un camí gens fàcil, però la gent ha de seguir mobilitzada?

Catalunya Nord | 03-01-2020 | 14:41

Berenguer Ballester

A finals del1986, Berenguer Ballester, també conegut com ?Bringuet? estava en cerca i captura per haver format part d?una organització armada. Malgrat que se li va denegar l?asil polític, ?Bringuet? no va marxar de Perpinyà. ?Gràcies a la gent d?aquí i a les mobilitzacions, vaig aconseguir quedar-me?, ens explica el mateix protagonista. D?aquell episodi han passat més de 33 anys, i actualment està casat amb una catalana del nord i té dos fills. ?Visc a Pollestres, i tot i que estic jubilat, treballo a Ràdio Arrels?, relata Berenguer Ballester. Durant la conversa amb un dels membres del Comitè de Solidaritat Catalana i una de les ànimes de Ràdio Arrels no només parlem del passat, també hi ha qüestions de present i de futur. ?Hem passat de l?esperança de l?1 d?octubre del 2017 a uns temps més incerts. Però el que tinc clar és que la gent ha de seguir mobilitzada?, insisteix al ser preguntat per la situació política que es viu a Catalunya.

Quina és la situació de la llengua catalana a Catalunya Nord?

Les institucions no donen suport a la nostra llengua, i quan ho fan, és quelcom testimonial. De totes maneres, el més important és l?actitud de la gent respecte a la seva llengua, i penso que això està canviant. En aquest sentit, Ràdio Arrels, les escoles i els moviments associatius hi han tingut molt a veure. S?ha canviat la mentalitat de la gent, ja que fins ara la llengua catalana estava desvalguda pels mateixos catalans del nord. Sense cap mena de dubte, la ràdio ha sigut una eina de catalanització i també d?autoreconeixement a Catalunya Nord.

Fa temps que dirigeix un programa a Ràdio Arrels. Ens en podria fer cinc cèntims?

?Memòria? és una emissió que s?ha fet unes 400 vegades. Ens interessa parlar amb la gent del país i que ens expliquin com han viscut. A través de la història personal, intentem parlar de la història del país. Parlem amb gent de tota mena, persones destacades i també amb gent normal. Ho fem dues vegades a la setmana.

Precisament, la seva història també és molt interessant.

El 1982 vaig arribar exiliat a Catalunya Nord, i al cap de pocs mesos, vaig entrar a treballar a Ràdio Arrels. Havia demanat asil com a refugiat, m?ho van denegar i em van notificar que estava

expulsat. Gràcies a la gent d?aquí i a les mobilitzacions, vaig aconseguir quedar-me. Formava part d?una organització armada i estava en recerca i captura.

La gent encara li pregunta per aquell episodi?

Quan es va fer públic, la gent em preguntava però ara ja ha passat molt temps. Actualment estic casat amb una catalana del nord, tinc dos fills i visc a Pollestres. I encara que estic jubilat, treballo a Ràdio Arrels.

També està dins del Comitè de Solidaritat Catalana?

Sí, participo en les iniciatives del Comitè, entre les quals destaca la trobada que cada dijous fem davant del Castellet de Perpinyà. És un acte per recordar que tenim presos i exiliats.

A banda d?aquesta acció, n?han fet alguna més?

El passat desembre vam crear una acció que consisteix en fer una caminada entre dos pobles veïns. L?itinerari comença en un poble on el batlle ha signat el manifest de suport als presos i exiliats, i després anem fins a un poble, on el batlle encara no ha signat. Vam anar d?Alenyà a Sant Cebrià i va anar molt bé. Érem molts i el batlle va signar.

Com veu la situació política que es viu a Catalunya?

Penso que hem passat de l?esperança de l?1 d?octubre del 2017 a uns temps més incerts. Però el que tinc clar és que la gent ha de seguir mobilitzada. Quan s?ha demanat, la gent sempre ha respost.

S?aconseguirà l?objectiu?

No serà un camí gens fàcil, però la gent ha de seguir mobilitzada. Ho hem de tenir molt clar. El que és innegociable és que ANC, Òmnium, CDR, Tsunami Democràtic han de ser més presents i actius. El Consell per la República també pot ser una bona eina, però cal que hi hagi una visió més unitària. Si no és així, el Consell per la República queda coix.

Els partits polítics estan a l?altura de les circumstàncies?

Jo mai he fet política de partit però estic segur que tots els nostres partits volen la independència. El problema arriba quan els objectius partidistes, que em semblen totalment respectables, passen per davant de l?objectiu comú, que és la independència. Uns ataquen als altres per estar al capdavant, i això no hi ajuda.

Com acabarà tot plegat?

ERC vol provar-ho. Fa generacions que s?intenta arribar acords amb el govern espanyol. Personalment, no tinc cap confiança amb el govern de Pedro Sánchez. Ara bé, si ERC ho vol provar, que ho provi. El que passi després, això ja ho desconec.

Autor: Redacció